

איך אומרים קו־קלוקס־קלאן בעברית?

מיכאל ספרד

התראות במייל

26 בינואר 2021

המיליציות היהודיות תוקפות בעיקר בלילות. כמיטב המסורת של פרעות גזעניות, כנופיות של מתנחלים רעולי פנים פושטות עם רדת החשכה על הצירים ועל הכפרים בחיפוש אחר בנות ובני הגזע השנוא. חבריהן חוסמים כבישים כדי לבצע סלקציה ולאחר רכבים בעלי לוחיות זיהוי פלסטיניות ולתקוף את יושביהם. הם מסתערים על בתי משפחות בכפרי הגדה, מנפצים זגוגיות ומציתים תבערות. זה קורה לילה־לילה כבר יותר מחודש, כי החברים של אהוביה סנדק, נער הגבעות שלמרבה הצער נהרג במרדף משטרתי, החליטו שפלסטינים ישלמו על מותו. ארגון זכויות

האדם "יש דין" (שאני משמש יועצו המשפטי)
תיעד בתקופה זו 47 תקיפות ליליות שונות
שנגרם בהן נזק רב לרכוש ונפצעו בהן לפחות 14
בני אדם. מאות מתפרעים, מעטים נעצרים.
בשבוע האחרון נפצעה ילדה בת 11 בראשה
בכפרה מאדמא, וילד בן חמש ספג אבנים בפרצוף
בכביש 60.

בכל יום קבוצת הווטסאפ של יש דין, שבה אני
חבר, מתחילה לטרטר בסביבות שבע־שמונה
בערב ולהביא ידיעות ראשוניות מתחקירני הארגון
בגדה, וכעבור חצי שעה עד שעה מתחילים לזרום
הסרטונים והתמונות. עוד משפחה שחלונות
ביתה נופצו בזמן ארוחת הערב, עוד נהג פלסטיני
שכמעט נהרג על הכביש, עוד רכב שהציתו
הפורעים, ועוד פקקים עצומים של פועלים שאינם
יכולים לשוב לבתיהם אחרי יום עבודה.

בדיוק בשעה שאלימות המתנחלים משתוללת,

מהדורות החדשות משודרות בטלוויזיה. אך ניידות
שידור ישראליות אינן נשלחות לכפרים
הפלסטינים ואפילו לא לכביש 60 המרכזי
שבכבישי הגדה. כשהמהדורות מדווחות על
ההתפרעויות של פלוגות העליונות היהודית (ורובן
לא), הן מדווחות בקיצור נמרץ, אלא אם כן חבריהן
תוקפים שוטרים והופכים ניידת משטרה. אז גם
יהיו מעצרים נרחבים. כל עוד הנפגעים הם
לא־יהודים, כל עוד בבתים שהפורעים מסתערים
עליהם אין מזוזה, הידיעה תתקשה להתפתח
לכלל כתבה של ממש.

אבל למעוניינים המידע זמין. בחשבונות של
ארגוני זכויות אדם ברשתות החברתיות ובאתרי
חדשות "שמאלניים", ובכללם עיתון זה, אפשר
לצפות בסרטונים מחרידים של נוסעים פלסטינים
חוטפים אבנים, המנפצות את השמשות בזמן
הנסיעה. אפשר לראות תמונות של בית אחרי
הסתערות של הפלנגות היהודיות, כשרסיסי

זכוכיות מפוזרים במטבח ובחדר השינה, ועקבות
דם הפצועים על הרצפה. שם גם אפשר למצוא
תמונות של הילדים הפצועים, של ילדה שאפה
נפוח ומדמם, ושל ילד קטנטן, ספק בגן חובה,
ממרר בבכי בתוך אמבולנס של הסהר האדום, פני
הפעוט שלו קרועים מפגיעתה של אבן.

ואף על פי שאני עושה כל מאמץ לגרש את
המחשבות האלה מראשי, תמונות הילדים
והוריהם מציפים אצלי תמונות אחרות. המבט
המבועת הזה בעיניים, של מי שאין להם לאן
לברוח וספק אם יש מי שיגן עליהם, מזכיר לי
תמונות ממקומות אחרים ומזמנים אחרים. תמונות
של יהודים. יהודים אחרים. תמונות של שמשות
מנופצות בבתים ובחנויות של יהודים. המחשבה
שצאצאי הנרדפים של אז חצו לעבר השני
בסצנת האבן והחלון המתנפץ — המחשבה
הזאת מקפיאה את הדם.

ראוי שכל אחת תענה לעצמה על השאלה, אם הצבא החזק במזרח התיכון אינו מצליח או אינו מנסה באמת לעצור את הקו־קלוקס־קלאן העברי. במבחן התוצאה נתיני הכיבוש הישראלי מופקרים לשפטים שעושים בהם כובשי הארץ בחסות רפיסות הצבא ומערכת אכיפת החוק. במבחן התוצאה מערכת הביטחון אינה מספקת הגנה יעילה, ערוצי הטלוויזיה הישראלים כמעט שאינם מדווחים, ולרוב אזרחי ישראל, שאינם משתתפים בתקיפות וכנראה גם מתנגדים להן, פשוט לא אכפת.

בבחירות הקרובות ינצח הימין. מתוצאות הסקרים עולה הרושם שמבחינה מדינית הבחירות הן לוועד הבית של מועצת יש"ע. התקשורת מפמפמת את הפערים הפנימיים בתוך הימין הבאים לידי ביטוי ביחס לראש הממשלה בנימין נתניהו, אבל מעבר למחלוקת הפרסונלית הזאת (שאין ספק, היא חשובה ובעלת השלכות של

ממש) צריך לומר את האמת: בכל האמור לסכסוך
הישראלי-פלסטיני הימין הקולוניאליסטי יצר רשת
של מפלגות משובטות אידיאולוגית. זה מהלך
גאוני. כמו מונופול שמקים חברות בת כדי שאלה
יתחזו למתחרות וכך יקלטו את כספם של
הצרכנים שמאסו במותג השולט בשוק. אלא
שמכאן ומשם הכסף זורם לאותו הכיס. הכיס שבו
מרשרשים הנצחת הכיבוש, מניעת זכויות
לנכבשים, סיפוח ואפרטהייד. לא פלא שאיש
ממנהיגי מפלגות ה"אלטרנטיבה" לא קרע קריעה
ולא שם שק ואפר על ראשו למראה בני עמנו
המתנהגים כצוררים כלפי הנכבשים חסרי הישע.
גדעון סער, נפתלי בנט, אביגדור ליברמן (אין טעם
להזכיר את בצלאל סמוטריץ', הוא קרא בעבר
לאספסוף שלו לחסום פלסטינים בכבישים) —
שלא תעזו לומר אחר כך ש"ידינו לא שפכו את
הדם הזה". שתיקה היא הפקרה. את השתיקה
שלכם שומעים השוטרים, החיילים, הקצינים,
העיתונאים והציבור הישראלי כולו.

לחצו על הפעמון לעדכונים בנושא:

צה"ל התנחלויות פלסטינים

מתנחלים